

Mijn naam is Anne

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen
eenvoudigcommuniceren.nl
lezenvooriedereen.be

Met dank aan de Anne Frank Stichting

anne frank stichting

Deze uitgave is een bewerking van *Het Achterhuis* van Anne Frank

Bewerking in eenvoudig Nederlands: Marian Hoefnagel

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

Foto's: Fotocollectie Anne Frank Stichting, Amsterdam

© Anne Frank Stichting/Force Field XR (p. 30, 31, 39, 44, 45, 57, 61, 70, 73, 83)

© Anne Frank Stichting/Vizualism.nl (p. 34-35)

Illustraties: © 2017 Anne Frank Stichting/Huck Scarry

Coverbeeld: © 2017 Anne Frank Stichting/Huck Scarry

Druk: Easy-to-Read Publications

© 2021 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978-90-8696-577-9

NUR 286

Mijn naam is Anne

Dagboekbrieven van Anne Frank

IN MAKKELIJKE TAAL

Bewerkt door Marian Hoefnagel

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Inhoud

Voorwoord | 7

Mijn naam is Anne | 11

Wat er daarna gebeurt | 98

Wat er met de onderduikers gebeurt | 100

Anne's dagboek | 103

Waarom Anne's dagboek zo belangrijk is | 105

Nawoord | 107

Woordenlijst | 109

Anne Frank ▶

Voorwoord

Anne Frank schreef van 1942 tot 1944
in haar dagboek.

Zij schreef over van alles.

Over haar familie, haar vrienden en
vriendinnen.

Over haar aanbidders.

Over de dingen die ze meemaakte. En wat ze deed in haar vrije tijd.

Ze schreef over haar gevoelens voor haar ouders en haar zus.

Over de boeken die ze las, over de filmsterren die ze geweldig vond.

Over de jongens op wie ze verliefd werd.

Allemaal heel gewoon voor een tienermeisje.

Toch is Anne's dagboek geen gewoon dagboek. Dat komt door twee dingen:

- 1 Anne was ondergedoken tijdens de Tweede Wereldoorlog (1940-1945). Ze woonde in een verborgen huis in Amsterdam. Twee jaar lang kwam zij niet buiten. Twee jaar lang voelde ze geen wind, geen zon en geen regen op haar gezicht.
- 2 Anne kon heel goed schrijven.

Wij vinden dat iedereen Anne's dagboek moet kunnen lezen. Jong en oud.

Om te begrijpen hoe erg het is om niet vrij te zijn. Daarom is dit boek geschreven:

Mijn naam is Anne.

Het is makkelijk te lezen. En niet zo dik als Anne's dagboek.

Maar het geeft wel een duidelijk beeld van Anne's leven. Hoe het was voor een Joods meisje in de Tweede Wereldoorlog.

Mijn naam is Anne

Mijn naam is Anne. Anne Frank.
Ik ben net 13 geworden, en ik heb veel
cadeaus gekregen. Boeken, bloemen,
sieraden, een spel. Echt veel.
Maar het allerfijnste cadeau was dit
dagboek. Het is een dik schrift met een slot
erop.

Ik ga heel veel schrijven in mijn dagboek.
Dingen die ik tegen niemand kan zeggen.
Dingen die niemand mag lezen.
Ik ben zo blij met het slot op mijn dagboek!

Mijn dagboek wordt mijn beste vriendin.

Want die heb ik dus niet, een echte beste vriendin.

Ik noem die vriendin Kitty. Ik ga veel brieven aan Kitty schrijven.

O, ik kan bijna niet wachten om te beginnen. Ik wil zo graag schrijven!

Morgen ga ik echt beginnen. Dan komt mijn eerste brief aan Kitty.

Dág, dagboek, ik vind je zo fijn!

Lieve Kitty,

Ik wil je heel veel vertellen.

Over mijn school, mijn vriendinnen. En over alle jongens die achter me aanlopen.

Over mijn vader. Hij heet Otto, maar ik noem hem Pim. Ik houd heel veel van hem.

Over mijn moeder, Edith. Ik houd ook wel van haar. Maar niet zoveel als van mijn vader.

Over mijn zus Margot. Zij is 16. Zij is lief, mooi, en goed op school. Perfect dus.

Ik ben niet perfect. Helemaal niet perfect.

Maar dat vertel ik allemaal later wel.

Eerst moet ik iets over onze familie zeggen.

Over de familie Frank.

◀ *De familie Frank.
Van links naar rechts:
Margot, Otto, Anne, Edith*

Wij komen uit Duitsland.

Mijn vader werkte daar bij een bank.

De bank was van de familie. Het was geen grote bank. Maar toch werd onze familie rijk.

Totdat er een crisis kwam. Toen ging het ineens slecht met de bank. En met veel andere banken in Duitsland ook. En met de winkels en met de fabrieken.

Overal ging het slecht. Veel mensen hadden geen werk meer.

Maar er was nog een groter probleem: de nieuwe leider van Duitsland.

Hij heet Hitler en hij heeft een hekel aan Joden. Hij geeft de Joden de schuld van de crisis. En hij maakt het leven erg moeilijk voor hen.

Er kwamen wetten tegen Joden.

Joden mochten niet meer werken voor de gemeente. Of leraar zijn.

Joodse kinderen moesten in aparte klassen zitten. En nog veel meer wetten.

Mijn ouders werden bang, want wij zijn Joods.

Mijn vader wilde naar Nederland gaan.

Want in Nederland waren toen nog geen wetten tegen Joden.

In Nederland mochten Joden hetzelfde als alle andere mensen.

Wij gingen naar Amsterdam. Mijn vader,
mijn moeder, Margot en ik.
Ik kwam als laatste. Ik bleef eerst nog een
tijdje bij mijn oma in Duitsland.
Precies op de verjaardag van Margot kwam
ik naar Nederland.
Ik was drie en werd op de tafel gezet.
‘Dit is je cadeau, Margot’, zei mijn vader.
Het was het mooiste cadeau van de dag.
We waren weer bij elkaar. In een vrij land.